

Че ти си либиш кадънче. *ib.* 48, 20—23. Чичо му ходи в Димота, Ала Стойна не пущат. *ib.* 52, 24—25. Али ела, Янко, двама да се земеи. *ib.* 57, 30. Славей Марійка молеше: Ала ми остави крилцата, Че имам дребни славей, Славей да си отхраня, Едно-то да ти харижж. *ib.* 58, 23—26. Тя нима буле, охубава И не е много работна, Ала и много хрисима. Хрисима йоще животна. Животна и доброволна. *ib.* 69, 16—20. Думала съм, казвадa съм, драгинко, Ала не е туй момиче за тебе. *ib.* 78, 3—4. Ала не ся размаивай да дръжиш дѣте-то много врѣмя въ тѣмъ мокръ и вече студенъ вѣржж. *Л. Д. 1869 р. 97.* Бавачка-та на дѣтца-та трѣбва да сама обича да играе съ дѣтца-та, ала да бже он-ѣща и разумна. *ib. р. 100.* Така огляданы дѣтца кога ся разболѣять по-лесно прѣкарвать; ала пакъ и зато наймного тога трѣбва да ся пазить. *ib. р. 103.* Ала при все това на рѣдко ви ся назирать градове и села. *ib. р. 107.* Ала като казвамъ това да небы нѣкой да си помисли, че искамъ да ся развали тоя нашъ народенъ обичай. *ib. р. 124.* Сичкитѣ не знамъ, отче... алаемъ голѣмото го звѣтъ Милчу, има още една бае мома Стоянка... *Зж. 100.*

Ала пакъ—а все таки: въ Париградъ има хамалы, кои-то знамъ, да говорятъ и френскый и ингелишкый языкъ, ала пакъ не могатъ да ся куртулинятъ съ языцы-ты отъ свое-то семерче. *Л. Д. 1869 р. 177.* *Противленіе иногда не выражается (asyndeton), даже въ сравненіяхъ посредствомъ отрицанія:* Нито Дунав дума, нито риба пѣе. От долу иде Илчо гемиджия *Д. 57, 18—19.*

Алай* (*alai, s. t. 1. Troupe, bande, escadrons. 2. Pompe, processions*) с. м.—полкъ, свита (конвой), процессія; Рядовна-та войска (низамъ) е раздѣлена на 6 военны тѣла (орду), отъ кои-то прѣва-та състон отъ 20 пѣка (алай), втора-та отъ 17 алая, третя-та отъ 19, четвърта-та отъ 17, а пята-та и шеста-та отъ по 18 алая. *Л. Д. 1869 р. 60.* 4 бригады правять 1 топчійскый алай *ib. 1870 р. 60.* Парять повѣлилъ да приготвь кошетѣ, навѣзсядали съ сичкитѣ голѣмци и потеглили, съ царски алай. *Х. I, 82.* Отиде подирь алай-отъ комисовъ. *Р. 47.* Послъ отговари алай-отъ и другія генералинтъ, се сжщитѣ думи, и когато свършва единіять, захваща другіять, докато ся свърше алаять и царската разходка. *Х. II, 95.*

Алайка* (*производное отъ предшествующаго реченія*) с. ж.—прово-
жатая дѣвушка, служанка: Царъ му велить: „акъ сакашъ невести, Имать овде болку да ми самашъ! Я си има до триста алайки, Одбери си, Симонъ, коя сакашъ“. *М. 65.* Дребна ми войска нособра, Камберъ каджна по-
плена, Со дванадесетъ алайки, Со тринадесетъ робинки. *ib. 157.* Ясъ